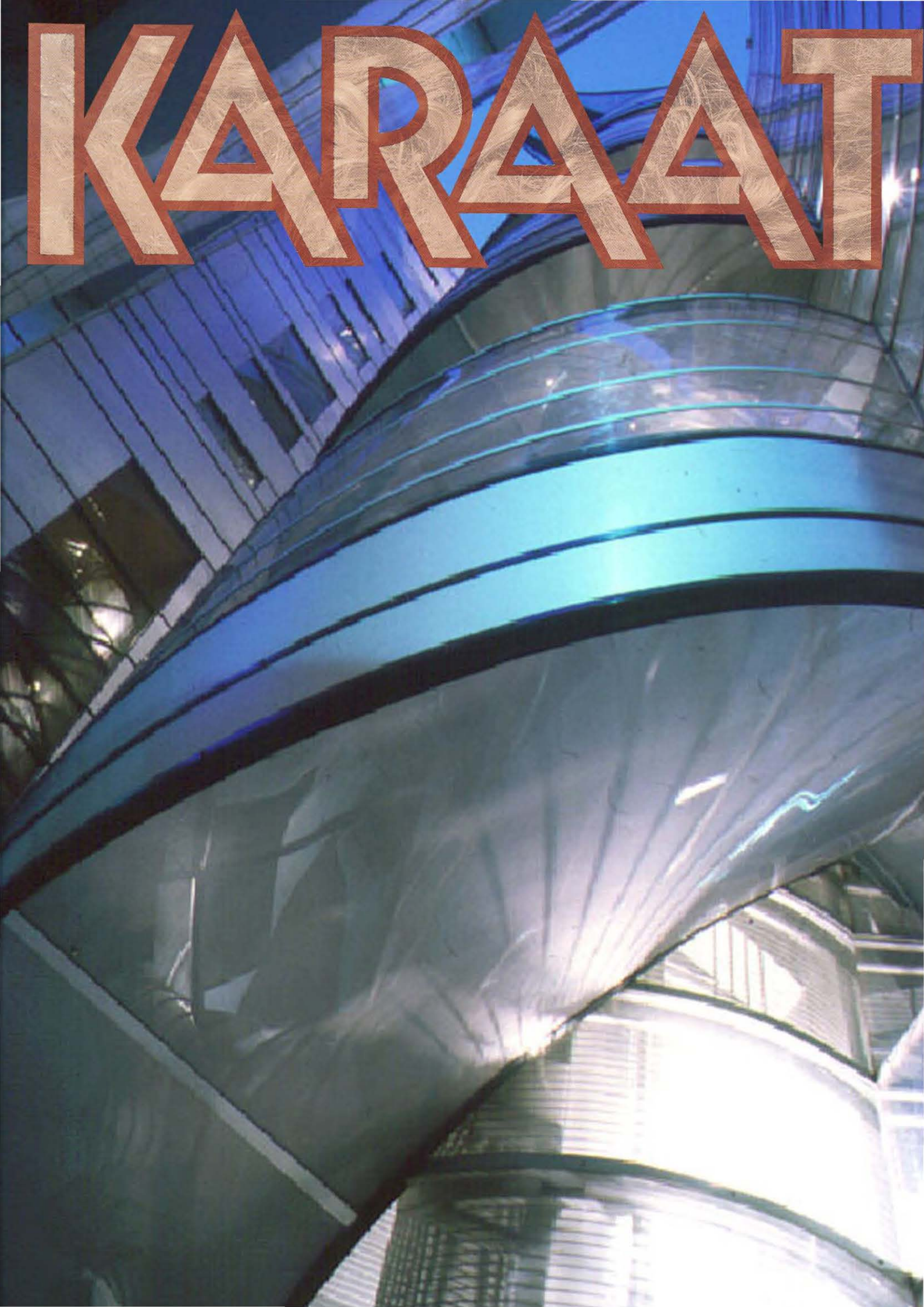

KARAAAT

EEN KANTOOR VAN ALUMINIUM EN LICHT

*Een voorbeeld van hedendaagse architectuur
door West-Vlaming Dirk Coopman*

De uit West-Vlaanderen afkomstige Dirk Coopman is geen traditionele architect. Hij werkt met nieuwe materialen en concepten. Dat resulteert in een hedendaagse architectuur die maximaal gebruik maakt van licht en ruimte. Meestal gaat het om nieuwbouw maar ook om vernieuwbouw. Aan de Brouwersvliet in hartje Antwerpen wordt de laatste hand gelegd aan een kantoor- en dienstverleningscomplex. Het betreft hier een in oorsprong niet erg waardevol negentiende-eeuws gebouw dat er in de jaren vijftig plompweg twee verdiepingen bijkreeg. De ingrijpende veranderingen van Coopman contrasteren met de historische lagen van het pand. De Brouwersvliet wordt nu al beschouwd als één van de stadsgezichten van het nieuwe Antwerpen.

Het door Dirk Coopman onder handen genomen gebouw heeft een historische gelaagdheid die geaccentueerd zichtbaar wordt. "In overeenstemming met de historische gelaagdheid van de negentiende eeuwse gevel waarover in de jaren vijftig nog gebouwd is, plaatste ik met eenzelfde onverschilligheid een façade van de jaren negentig", zegt Coopman. "Die driedeligheid

De façade vertelt ongewijzigd haar 19de eeuwse verhaal, terwijl ze tegelijkertijd het heden weerspiegelt.

Als men het gebouw nadert aan de overkant van de straat kan men niet naast de merkwaardige top van de trap-liftkoker kijken: het vleugelstuk is zowel functioneel als esthetisch.

Architect Dirk Coopman in de hal van het door hem heringerichte pand in Antwerpen: door de parallel geplaatste spiegels wordt een enorm verruimings- en diepte-effect gecreëerd. Het gaat hier tenslotte om een hal die niet veel groter is dan die van een doorsnee herenhuis.

aan architectuur met delen uit de zestiende en de negentiende eeuw, de jaren vijftig en jaren negentig contrasteert! En net dát contrast vormt een compositie die esthetisch werkt."

Coopman hield bij het ontwerp steeds een ecologisch principe voor ogen. Delen van het oude gebouw zijn geïntegreerd in het huidige ontwerp. "De vroegere energie en arbeid die ooit in de bouw werd gestopt, is aldus gerecupereerd. Het oude is maximaal aanwezig, maar het nieuwe overtroeft. Dit was het vormingsprincipe van de gevel, maar ook van de binnenruimte. De informatie van de tientallen keren bijna kapot verbouwde binnenmuren werd niet weggemoffeld achter het plakwerk. Gans het historisch verhaal van de veelvuldig verbouwde binnenmuren komt tot leven doorheen transparante melkleurige plexiplaten. Iedereen kan aflezen wat door de eeuwen heen met de muren gebeurd is.

Liftkoker

Doel was een betere organisatie in het gebouw te realiseren. „Concreet betekende dit dat lift en trap doordacht moesten geplaatst worden, zodat ook meer natuurlijk licht in het gebouw binnen kon."

Achter de voorgevel werd een deel van de vloeren uitgebroken, om zodoende een 22m hoge verticale open hal te creëren. Daarin bevindt zich een spiraalvormige trap en de lift. Vier platvormen bedienen de verdiepingen.

Net door die trap die zich doorheen het gebouw slingert en de verticale lijn van de lift krijgt de façade dynamiek. Bewegingen die versterkt worden door horizontale lijnen (in de vloer) én door spiegels. En zo krijg je een hal met duizenden reflecties. Vooral bij avond- en nachtverlichting zorgt dat voor een uitermate